

Stikstofproblematiek in de veehouderij biedt kansen voor aquacultuur

Wie - wat - waar

Jos werd geboren in 1946 in Amsterdam. In 1997 of 1998 werd hij lid van het NGVA. Op dat moment gaf hij les in Wageningen aan

de Landbouw Hogeschool (LH) in het vak Vruchtbaarheid & Voortplanting. Na zijn tijd bij de LH heeft hij jarenlang les gegeven in visteelt, varkensteelt en andere vakken aan

Jos Scheerboom in zijn appartementje in het verzorgingshuis. Aan de muur schilderijen en tekeningen van zijn vrouw (helaas te jong overleden), huidige vriendin en zoon. En helemaal links zien we nog net een stukje van de ingelijste oorkonde van het NGVA waarin Jos tot erelid wordt benoemd (Foto: Peter van der Heijden).

het AOC in Houten (Utrecht). Ook verzorgde hij cursussen over visteelt voor eenieder die in visweek geïnteresseerd was, veelal agrariërs. Jos was lang actief in de redactiecommissie, en van 2004 tot 2008 was hij hoofdredacteur van Aquacultuur. Hij is ook Erelid van het NGVA. Jos woont nu in een verzorgingshuis in Wageningen, waar hij herstelt van een val die tot breuken in zijn bekken, arm en been leidde.

Hoe kwam je in de aquacultuur?

"Ik hield als kind al van het houden van visjes. Ik kreeg de eerste guppy's van mijn opa, een stuk of 20. Maar dat werden er al snel 100, en toen stortte de boel in elkaar. Maar ik was nog jong, en leerde van mijn fouten. Later kwamen er tetra's bij. Ik leerde de kunst van het vissen houden uit het boek 'De aquariaan aan het woord' uit 1956."

Waarom is het NGVA op aarde?

Het lijkt wel een catechismus! Het verenigen van mensen die een gemeenschappelijke belangstelling hebben in het kweken van vis.

De grootste tegenvaller

De grootste teleurstelling was een directeur van het AOC in Houten die dacht dat ik met siervisjes aan het hobbyen was. Maar hij nam niet de moeite om eens te komen kijken met wat voor (consumptie!) vissen ik aan het werken was. Ook een gesprek waarin ik wilde uitleggen wat ik deed werd afgewezen. Omdat de directie me niet steunde heb ik de hele opleiding Visteelt naar de Groene Welle in Zwolle overgebracht. En daar heb ik nooit spijt van gehad.

En wat toch maar mooi bereikt is!

In de tijd dat ik bij het NGVA was kwamen in Nederland de meervalteelt, de palingteelt en de siervisteelt op gang.

Waar gaat de aquacultuur naar toe?

Ik denk dat de aquacultuur veel toekomst heeft. Kijk maar naar het nieuws: de varkens-

De opleidingsdirecteur dacht dat ik siervisjes hield, en kwam niet kijken naar mijn werk met consumptievissen.

teelt en de rundveehouderij zitten in Nederland in de verdrukking, door de stikstof uitstoot. Aquacultuur heeft de oplossing, in deze sector speelt de stikstofproblematiek nauwelijks. En met denitrificatie is nitraat om te zetten in onschadelijk stikstofgas. Als in Nederland de intensieve veehouderij inkrimpt dan willen boeren toch wat te doen hebben; aquacultuur kan een deel van hen een nieuwe toekomst bieden.

Hoe kan het NGVA hieraan bijdragen?

Door regelmatig vergaderingen en bijeenkomsten te beleggen. Door te sturen, gerichte programma's uit stippelen, door onderwerpen voor thema-avonden te bedenken die echt belangrijk zijn.

Citaat:

Ik heb geen citaat paraat, zie slecht, ben wel 5 keer aan mijn ogen geopereerd, en lees dus niet veel meer. "We zijn christenen, dus zondag gaan we naar de kerk."

Geen woorden maar daden!

Maar dan wel daden door anderen want ik heb mijn acties voor de aquacultuur en het NGVA afgesloten. Mijn bijdrage aan het NGVA is klaar. Mijn aandacht gaat nu naar mijn vriendin, mijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.